

Protokół

z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej dotyczącego przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Krzysztofa Kiliana

zatrudnionego w Laboratorium CePT oraz w Środowiskowym Laboratorium Jonów Ciężkich Uniwersytetu Warszawskiego

Rozprawa habilitacyjna pt.

„Statyczne i przepływowe metody wydzielenia i zateżnienia jonów metali na stałych sorbentach – zastosowania analityczne i radiochemiczne”

Komisja Habilitacyjna została powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w dniu 9 maja 2019 r. w składzie:

Prof. dr hab.	Elżbieta Malinowska	<i>przewodnicząca komisji</i>
Dr hab.	Ewa Poboży	<i>sekretarz komisji</i>
Prof. dr hab.	Agata Michalska-Maksymiuk	<i>recenzent</i>
Prof. zw. dr hab.	Bogdan Skwarzec	<i>recenzent</i>
Prof. dr hab.	Paweł Kścielniak	<i>recenzent</i>
Dr hab.	Halina Polkowska-Motrenko	<i>członek komisji</i>
Prof. dr hab.	Magdalena Maj-Żurawska	<i>członek komisji</i>

Do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego wszczętego 14 marca 2019 r. została wyznaczona Rada Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego.

Posiedzenie Komisji odbyło się w dniu 5 lipca 2019 r o godz. 11:30 na Wydziale Chemii Uniwersytetu Warszawskiego w sali Stara Biblioteka.

W posiedzeniu wzięło udział sześciu z siedmiu członków Komisji. Dr hab. Halina Polkowska-Motrenko nie mogła wziąć udziału. Przesłała wcześniej do sekretarza swoją pisemną opinię na temat rozprawy habilitacyjnej dr Kiliana.

Przewodnicząca Komisji prof. dr hab. Elżbieta Malinowska otworzyła posiedzenie Komisji habilitacyjnej witając recenzentów, sekretarza i członków Komisji. Stwierdziła prawomocność posiedzenia i przedstawiła planowany porządek obrad, zgodny z przepisami prawnymi o postępowaniu habilitacyjnym. Nikt nie zgłosił uwag. Poinformowała również, że dr Krzysztof Kilian został zaproszony na spotkanie z członkami Komisji.

Przewodnicząca Komisji poinformowała, że Habilitant nie skorzystał z prawa do przeprowadzenia głosowania w trybie tajnym i głosowanie odbędzie się w trybie jawnym.

Przewodnicząca Komisji stwierdziła, że dokumentacja dotycząca przewodu habilitacyjnego dr Krzysztofa Kiliana przygotowana jest zgodnie z obowiązującymi przepisami i w planowanym terminie wpłynęły

wszystkie trzy recenzje i dwie opinie. Członkowie Komisji potwierdzili, że zapoznali się z pełną dokumentacją dotyczącą postępowania habilitacyjnego oraz recenzjami i opiniami.

Następnie Przewodnicząca Komisji otworzyła dyskusję na temat oceny dorobku naukowego Habilitanta oraz jego osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych. Na wstępie poprosiła o przedstawienie w skrócie recenzji.

Pierwsza głos zabrała prof. dr hab. Agata Michalska-Maksymiuk. Na wstępie Recenzentka podsumowała osiągnięcia naukowe dr Kiliana. Stwierdziła, że są dobre, choć biorąc pod uwagę czas, jaki upłynął od uzyskania stopnia doktora, pozostawiają pewien niedosyt. Zauważyła, że może to być związane z zaangażowaniem Habilitanta w działalność o innym charakterze niż ściśle naukowo-badawcza, szczególnie w ostatnich latach

Następnie Recenzentka oceniła przedstawioną rozprawę habilitacyjną. Zwróciła uwagę, że publikacje stanowiące rozprawę habilitacyjną należą do dwóch różnych etapów rozwoju zainteresowań naukowych Habilitanta, choć łączy je wspólna idea ujęta w tytule osiągnięcia naukowego. Publikacje powstały na przestrzeni wielu lat, co znajduje także odzwierciedlenie w danych scjentometrycznych publikacji tworzących rozprawę habilitacyjną. Cytowane są głównie wcześniejsze prace, 90 cytowań (na 93 cytowania) mają prace z lat 2007 – 2008 ([H1]-[H4]). Pani prof. dr hab. Agata Michalska-Maksymiuk stwierdziła, że wszystkie prace są wieloautorskie, jednak w załączonych oświadczeniach współautorzy w sposób jednoznaczny podkreślili istotny udział Habilitanta.

Recenzentka zauważyła również, że współautorem ośmiu z dziewięciu prac składających się na rozprawę habilitacyjną jest Pani prof. Krystyna Pyrzyńska, która była opiekunem naukowym i promotorem rozprawy doktorskiej Habilitanta. Wzbudziło to pewne wątpliwości Recenzentki co do wagi rozprawy habilitacyjnej jako nowatorskiego i samodzielnego osiągnięcia Habilitanta ze względu na zainteresowania badawcze Pani prof. Krystyny Pyrzyńskiej, ale korzystnym aspektem jest współpraca z doświadczonym badaczem.

Następnie Recenzentka oceniła poszczególne prace. Stwierdziła, że opracowana metoda oznaczania jonów manganu(II), przedstawiona w pracy H1 charakteryzowała się korzystnymi parametrami analitycznymi. Publikacja H2 stanowiąca istotny wkład w dorobek scjentometryczny Habilitanta zawiera omówienie różnych metod zateżania i oznaczania jonów kadmu stosowanych w analizie i jest z pewnością ważną pozycją literaturową dla osób zajmujących się zateżaniem i oznaczeniem jonów tego pierwiastka. Oceniając prace H3 i H4, Recenzentka stwierdziła, że: *„wykorzystanie poli(1,8-diaminonaftalenu) do zateżania jonów miedzi(II) jest z pewnością ciekawym i wartościowym rozwiązaniem, nowością naukową”*. Stwierdziła jednak, że pewien niepokój budzi fakt, że w obu pracach wykorzystano (bez podawania odpowiednich informacji) najprawdopodobniej to samo zdjęcie SEM otrzymanego polimeru oraz przedstawiono bardzo podobne dane dotyczące oddziaływania jonów miedzi(II) z polimerem. Zauważyła również, że Autorzy nie pokusili się o próbę wyjaśnienia mechanizmu oddziaływania poli(1,8-diaminonaftalenu) z jonami miedzi(II), tak istotnie odbiegającego od oddziaływania z innymi jonami, o znacznie różnej pozycji w szeregu napięciowym metali. Recenzentka uznała, że właściwsze byłoby włączenie do rozprawy tylko jednej pracy.

Oceniając prace [H5] – [H9] Recenzentka stwierdziła, że dotyczą one zagadnień ściśle związanych z wytwarzaniem i oczyszczaniem radioizotopów medycznych. Podkreśliła osiągnięte przez Habilitanta wyniki: zidentyfikowanie i oznaczenie szeregu zanieczyszczeń związanych z produkcją ^{18}F -fluoro-deoksyglukozy oraz poszukiwanie nowych materiałów, które mogą być wykorzystane jako sorbenty dla rozdzielania jonów skandiu(III). Zauważyła, że badanie sorpcji jonów skandiu(III) ma istotny aspekt praktyczny biorąc pod uwagę typowe metody otrzymywania skandiu w cyklotronach poprzez

napromienianie tarcz wapniowych. Recenzentka stwierdziła również, że praca H7 jest istotnym wkładem Habilitanta w analizę przepływową związków skandu a istotnym elementem nowości naukowej jest szczegółowe rozważenie wpływu powstawania nierozpuszczalnych związków skandu na ocenę zdolności sorpcyjnej.

Recenzentka uznała, że praca H8 jest dobrym kompendium wiedzy o jonowych formach skandu zarówno jeśli chodzi o ich występowanie w przyrodzie, wydzielanie i zatężanie, jak i chemię. Natomiast procedura zaproponowana w pracy H9 pozwalała na otrzymywanie preparatów o znacznej czystości chemicznej, dzięki wykorzystaniu komercyjnego specjalnie dobranego sorbentu, co jest istotne z punktu widzenia zastosowań medycznych izotopów skandu. Recenzentka stwierdziła, że *„praca ta, o istotnym aspekcie aplikacyjnym, pokazuje, że badania Habilitanta mają znaczenie dla otrzymywania radiofarmaceutyków”*.

Podsumowując dorobek naukowy rozprawy habilitacyjnej, prof. dr hab. Agata Michalska-Maksymiuk stwierdziła, że *„przedłożona do oceny rozprawa habilitacyjna stanowi istotne studium dotyczące metod wydzielania i zatężania jonów metali, szczególnie manganu(II), miedzi(II) i skandu(III) na różnych sorbentach, potwierdzone przeglądami literaturowymi”*.

Następnie podkreśliła najważniejsze zalety ocenianej rozprawy:

- próby wykorzystania nowych nanomateriałów do zatężania/ wydzielania jonów,
- dobre osadzenie badań własnych wśród innych badań prowadzonych w dziedzinie,
- podejmowanie tematyki istotnej z praktycznego punktu widzenia syntezy radiofarmaceutyków.

Recenzentka miała pewne uwagi do przygotowanego przez Habilitanta 21 stronicowego komentarza. Zwróciła uwagę, że był on starannie przygotowany pod względem redakcyjnym i jest dość przejrzysty, ale Autor nie uniknął drobnych błędów i niezręcznych sformułowań.

W konkluzji prof. dr hab. Michalska-Maksymiuk stwierdziła, że: *„od strony merytorycznej rozprawa habilitacyjna reprezentuje dobry poziom, stanowi osiągnięcie naukowe i wnosi wkład w rozwój metod zatężania i rozdzielania, szczególnie jeśli chodzi o radionuklidy, co istotne wyniki tych prac mają przełożenie praktyczne”*.

Następnie Recenzentka oceniła pozostały dorobek Habilitanta oraz jego działalność dydaktyczną i organizacyjną. Uznała, że dorobek pozahabilitacyjny jest wartościowy, choć niezbyt obszerny i mało odbiegający tematycznie od rozprawy habilitacyjnej. Podkreśliła, że dr Krzysztof Kilian jest osobą bardzo zaangażowaną w pracę organizacyjną – pełnił i pełni różne funkcje a także jest zaangażowany w prowadzenie prac dyplomowych.

We wniosku końcowym, prof. dr hab. Michalska-Maksymiuk stwierdziła, że *„Przedłożona do oceny rozprawa habilitacyjna reprezentuje dobry poziom nie tylko naukowy, ale i aplikacyjny, jest dojrzałym opracowaniem dotyczącym metod rozdzielania i zatężenia jonów metali. Praca ta wnosi istotny wkład w rozwój chemii analitycznej, a szczególnie metod przepływowych zorientowanych na zastosowania radiochemiczne.....”* Podsumowując, uważam, że Pani dr Krzysztof Kilian jest wartościowym pracownikiem naukowo-dydaktycznym, zdolnym do samodzielnej pracy badawczej i owocnej działalności dydaktycznej. Dlatego wnoszę o dopuszczenie Pana dr Krzysztofa Kiliana do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego”.

Następnie głos zabrał prof. dr hab. Paweł Kościelniak. Na wstępie Recenzent podkreślił, że przedstawione osiągnięcie jest tematycznie spójne i odpowiada problematyce zarysowanej w tytule. Stwierdził, że wszystkie prace zostały opublikowane w renomowanych czasopismach naukowych.

Mimo, że publikacje są wieloautorskie, udział Autora jest znaczny (w 6 pracach większy od 50% a w 3 na poziomie 40-50%) co pozwala sądzić, że przedstawione osiągnięcie jest w bardzo dużym stopniu jego własnym dziełem. Wysoka i bardzo wysoka ranga wszystkich czasopism jednoznacznie świadczy o tym, że opisane w publikacjach badania mają bardzo wysoki poziom naukowy i duże znaczenie w obrębie tematyki, której dotyczą. Małą liczbę cytowani (93), Recenzent tłumaczy faktem, że część prac było publikowanych w latach 2016-2019.

Oceniając całościowo cykl przedstawionych prac jako osiągnięcie naukowe, prof. dr hab. Paweł Kościelniak stwierdził: „*że tematyka badawcza stanowiąca podstawę osiągnięcia habilitacyjnego dr Kiliana jest bardzo ważna z analitycznego punktu widzenia, a sposób jej realizacji jest nowoczesny i bardzo interesujący.*”. Recenzent podkreślił, że niewątpliwym osiągnięciem były badania dotyczące syntezy sorbentu otrzymanego na drodze polimeryzacji 1,8-diaminonaftalenu i jego zastosowania do sorpcji jonów miedzi. Według Recenzenta, na uznanie zasługuje również cykl 4 publikacji dotyczących poszukiwania optymalnych warunków sorpcji skandu i opracowanie systemu przepływowego do zautomatyzowanego wydzielania radioizotopu ^{44}Sc .

Podsumowując cały dorobek naukowy dr Kiliana, Recenzent zwrócił uwagę, że aktywność publikacyjną na etapie habilitacyjnym trudno uznać za imponującą. Habilitant w latach 2009-2015 nie napisał żadnej publikacji obejmującej tematykę osiągnięcia habilitacyjnego, co jednak można tłumaczyć zmianą miejsca zatrudnienia. Zauważył jednak, że od roku 2014 można zaobserwować wzrost aktywności, Habilitant opublikował aż 13 artykułów.

Recenzent podkreślił aktywność dr Kiliana w prezentowaniu wyników badań na konferencjach krajowych i międzynarodowych i bardzo dużą aktywność w pozyskiwaniu środków na badania naukowe. Recenzent zwrócił też uwagę, że dr Kilian za prowadzoną działalność naukową był kilkakrotnie wyróżniany i nagradzany. Na uznanie zasługują również osiągnięcia w kształceniu młodej kadry naukowej oraz działalność organizacyjna Kandydata.

W podsumowaniu swojej recenzji, prof. Dr hab. Paweł Kościelniak stwierdził, że: „*z pełnym przekonaniem stwierdzam, że przedstawiony mi do oceny dorobek naukowy p. dra Krzysztofa Kiliana jest wartościowy i wnosi znaczący wkład w rozwój chemii analitycznej. Osiągnięcia habilitacyjne, dokonane na bazie poważnego i ciekawego dorobku naukowego, spełnia kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego*”. Prof. dr hab. Paweł Kościelniak poparł wniosek i rekomendował przeprowadzenie dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Trzecią recenzję przedstawił prof. zw. dr hab. Bogdan Skwarzec.

Recenzent scharakteryzował tematykę badawczą dr Kiliana i stwierdził, że prowadzone przez Habilitanta badania naukowe są interdyscyplinarne i należą do nauk z zakresu pogranicza chemii analitycznej, chemii środowiska i medycyny nuklearnej. Podkreślił jednocześnie, że tematyka jest spójna, aktualna i dotyczy doboru warunków optymalizacji, mechanizacji i automatyzacji procesów wydzielania i zateżania jonów metali z próbek środowiskowych.

W następnej części, Recenzent przedstawił ocenę całokształtu dorobku naukowego Habilitanta na podstawie danych biometrycznych. Również prof. zw. dr hab. Bogdan Skwarzec stwierdził, że wieloautorskość prac naukowych nie obniża udziału własnego Kandydata w dorobku publikacyjnym, zwłaszcza dla cyklu habilitacyjnego, który jest znaczący oraz, że podane parametry wskazują na dobry poziom badawczy oraz dużą samodzielność naukową Kandydata w realizacji zaplanowanych eksperymentów. Recenzent podkreślił, że dane wskazują na istotną aktywność naukową dr Krzysztofa Kiliana, a uznaniem osiągnięć naukowych Habilitanta są liczne nagrody i wyróżnienia.

Recenzent podkreślił, że udział dra Krzysztofa Kiliana w projektach i pozyskiwanie funduszy na prowadzenie badań naukowych jest znaczący. W latach 2006-2018 Habilitant brał udział w realizacji 6-u projektów (w tym 1 międzynarodowego, w 1 jako kierownik, w 1 jako główny wykonawca i w 4 jako wykonawca) oraz uczestniczył w 8-u programach europejskich i innych programach krajowych (w tym 1 międzynarodowego, w 2 jako kierownik, w 2 jako główny wykonawca i w 4 jako wykonawca). Obecnie bierze udział w sieci badawczej H2020 w ramach konsorcjum z Join Research Activity MAIA i INFN.

W recenzji prof. dr hab. Bogdan Skwarzec pozytywnie ocenił działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitanta. Podkreślił, że dr Kilian brał udział w promowaniu innowacyjnych form dydaktycznych oraz nowych programów i podręczników studenckich. Stwierdził, że Habilitanta wyróżnia również szeroka działalność na rzecz popularyzacji nauki: wygłosił 7 wykładów i poprowadził 7 seminarium na Wydziałach: Chemii, Biologii i Fizyki UW.

W ocenie osiągnięcia naukowego, prof. zw. dr hab. Bogdan Skwarzec szczegółowo opisał osiągnięcia prezentowane we wszystkich pracach. W opinii Recenzenta, badania dotyczące oznaczania zanieczyszczeń metalicznych i radiometalicznych w procesie produkcji radiofarmaceutyku FDG oraz wykorzystanie nanosorbentów węglowych do sorpcji Sc(III) oraz zastosowanie sorbentu Nobias do opracowania systemu do zautomatyzowanego wydzielania radioizotopu ^{44}Sc są nowatorskie, przyszłościowe i dostarczają najwięcej nowości naukowej. Podkreślił również, że nie ma wątpliwości, że rozprawa habilitacyjna dr Krzysztofa Kiliana wnosi znaczny wkład do naszego stanu wiedzy na temat sorpcji jonów metali na fazie stałej oraz zastosowania zautomatyzowanych systemów do wydzielania metali i radioizotopów metalicznych z próbek środowiskowych i preparatów medycznych

Podsumowując swoją recenzję, prof. zw. dr hab. Bogdan Skwarzec stwierdził, że *„Dr Krzysztof Kilian jest dojrzałym i pracowitym naukowcem o istotnym dorobku badawczym i dobrych perspektywach na przyszłość. Jego osiągnięcia naukowe, przedstawione w pracy habilitacyjnej są znacznym wkładem do rozwoju chemii analitycznej, chemii środowiska i medycyny nuklearnej. Dobrze oceniam także aktywność naukową Kandydata w zakresie nie wchodzącym w skład pracy habilitacyjnej: jego sumaryczny dorobek publikacyjny, aktywność organizacyjną i dydaktyczną oraz współpracę z wieloma instytucjami badawczymi. W mojej ocenie, zarówno dobra ocena pracy habilitacyjnej, jak również dobra ocena ogólnej aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej dra Krzysztofa Kiliana upoważnia mnie do stwierdzenia, że spełnia On wszystkie warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego”*

Po wysłuchaniu trzech pozytywnych recenzji, Przewodnicząca poprosiła o przedstawienie swojej opinii prof. dr hab. Magdalenę Maj-Żurawską. Na wstępie prof. dr hab. Magdalena Maj-Żurawska podkreśliła, że przedstawione do oceny dziewięć prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego w postępowaniu habilitacyjnym są opublikowane w większości w bardzo dobrych czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym i wysokim współczynniku oddziaływania, a udział dr Kiliana w każdej publikacji jest jasno określony. Stwierdziła, że wyniki badań stanowią istotny wkład w rozwój sorbentów selektywnych, ich zastosowanie w analityce środowiskowej w połączeniu z detekcją metodami spektroskopowymi, w rozwój mechanizacji procedur wykorzystujących ekstrakcję do fazy stałej oraz rozwój metod wydzielania i oznaczania izotopów do diagnostyki medycznej. Pozytywnie oceniła ogólny dorobek publikacyjny, za który dr Kilian otrzymywał nagrody. Podkreśliła, że Habilitant aktywnie uczestniczy w życiu naukowym w kraju i za granicą. Pozytywnie oceniła również osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz w dziedzinie popularyzacji nauki Habilitanta, uznając je jako znaczące.

W konkluzji prof. dr hab. Magdalena Maj-Żurawska stwierdziła, że „*Pan dr Krzysztof Kilian spełnia zarówno zwyczajowe jak i ustawowe wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk chemicznych określone w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki*”.

Pani dr hab. Halina Polkowska-Motrenko nie uczestniczyła w posiedzeniu Komisji. Przewodnicząca upewniła się, że wszyscy członkowie Komisji zapoznali się z opinią. Następnie poprosiła sekretarza o odczytanie wniosku końcowego przedstawionego w opinii.

W swojej opinii, dr hab. Halina Polkowska-Motrenko stwierdziła, że: „*przedstawione osiągnięcie, cały dorobek publikacyjny dr Kiliana, realizowane projekty naukowe, dotychczasowa działalność dydaktyczna i popularyzatorska uzasadniają w mojej opinii wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego*”.

Po wysłuchaniu wszystkich recenzji i opinii, Przewodnicząca Komisji zaprosiła dr Kiliana na rozmowę.

Jako pierwszy, rozmowę rozpoczął prof. zw. dr hab. Bogdan Skwarzec. Zapytał Habilitanta o metody oczyszczania radiofarmaceutyków oraz możliwość zastosowania sorbentów węglowych do sorpcji metali.

Prof. dr hab. Paweł Kościelniak poprosił dr Kiliana o opinię dotyczącą zastosowania metod przeływowych prowadzonych obecnie jak i perspektywy na przyszłość.

Prof. dr hab. Agata Michalska-Maksymiuk w swoim pytaniu nawiązała do zastosowania sorbentów węglowych, które nie spełniły oczekiwań w badaniach Habilitanta. Zapytała o możliwość zastosowania nano-sorbentów o innej strukturze niż rurki węglowe w badaniach radiofarmaceutyków.

Prof. dr hab. Magdalena Maj-Żurawska zapytała Habilitanta o perspektywy współpracy z innymi ośrodkami naukowymi w kraju i z zagranicą.

Prof. dr hab. Elżbieta Malinowska zapytała Habilitanta o plany naukowe na przyszłości.

Habilitant bardzo wyczerpująco odpowiedział na wszystkie zadane pytania dotyczące tematyki jego badań. Przedstawił również swoje plany badawcze na przyszłość oraz zaprezentował współpracę z innymi ośrodkami oraz możliwość współpracy w przyszłości.

Członkowie Komisji, jednomyślnie, z pełnym przekonaniem podtrzymali swoje pozytywne oceny zawarte we wnioskach końcowych recenzji i opinii. Podkreślili merytoryczność wypowiedzi Habilitanta, jego pasję i samodzielność naukową. Stwierdzili, że Habilitant wykazał swoją dojrzałość w zakresie badań naukowych i perspektyw na przyszłość.

Po zakończeniu rozmowy Przewodnicząca przedstawiła wnioski końcowe wynikające z dotychczasowych obrad.

Wnioski końcowe

Uzyskane przez Habilitanta wyniki, zawarte w jednotematycznym cyklu zatytułowanym „*Statyczne i przepływowe metody wydzielenia i zateżania jonów metali na stałych sorbentach – zastosowania analityczne i radiochemiczne*”, jak również osiągnięcia naukowe, dydaktyczne oraz organizacyjne wskazują, że jest on osobą przygotowaną do umiejętnego planowania badań oraz posługiwania się nowoczesnym warształem naukowym.

Recenzenci oraz członkowie komisji, pozytywnie ocenili osiągnięcia habilitacyjne dr Krzysztofa Kiliana, jego dorobek naukowy oraz działalność dydaktyczną i organizacyjną, a także stwierdzili, że

spełnione są warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. poz.1586).

Następnie Przewodnicząca ogłosiła głosowanie w trybie jawnym.

Wynik głosowania jawnego: obecnych – ;

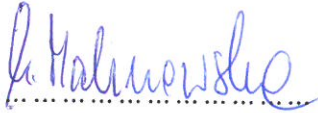
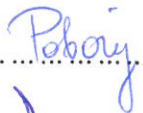
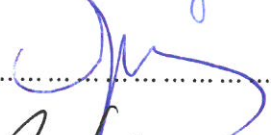

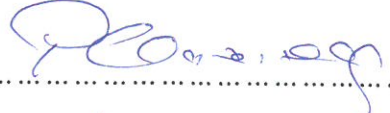
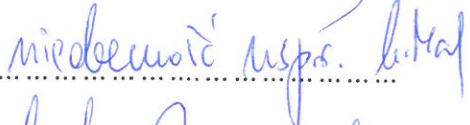
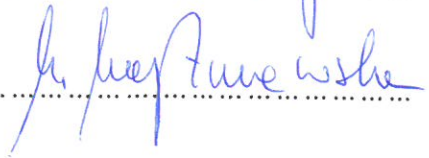
- za – 6 głosów;
- przeciw – głosów
- wstrzymujących - głosów

Podjęto jednogłośnie uchwałę zawierającą pozytywną opinię rekomendującą Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego nadanie dr Krzysztofowi Kilianowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Załączona do niniejszego protokołu uchwała oraz pełna dokumentacja postępowania habilitacyjnego wraz z recenzjami i opiniami osiągnięć naukowych, zostaną przedłożone Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego.

Przewodnicząca Komisji, prof. Dr hab. Elżbieta Malinowska podziękowała wszystkim za udział w spotkaniu, za wnikliwą ocenę dorobku i osiągnięć habilitanta. Zobowiązała Sekretarz Komisji dr hab. Ewę Poboży do dostarczenia dokumentów – Uchwały i Protokołu – na posiedzenie Rady Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego.

Podpisy członków komisji habilitacyjnej

1. Prof. dr hab.	Elżbieta Malinowska	Przewodnicząca komisji.....	
2. Dr hab.	Ewa Poboży	Sekretarz komisji.....	
3. Dr hab. prof.	Agata Michalska-Maksymiuk	Recenzent.....	
4. Prof. zw. dr hab.	Bogdan Skwarzec	Recenzent.....	
5. Prof. dr hab.	Paweł Kościelniak	Recenzent.....	
6. Dr hab.	Halina Polkowska-Motrenko	Członek komisji.....	
7. Prof. dr hab.	Magdalena Maj-Żurawska	Członek komisji.....	